

GLEJ, SVEČE LEDENE!

Glej sveče ledéne –
te nôže jekléne,
kaljéne ob siju
v srebrnih nočéh:
Morana jih kuje,
ko zlobno ti snuje
usodo pogubno
na zračnih potéh.

A tamkaj sinička
navihana ptička –
mar véš, da ob žrêlu
na têbe prežil
Kak kljuva in vrta
v vratca priprta,
da zvábi te v zimo,
ti krila zdrobí.

Ne žêli, čebelica
ljuba, iz spanja,
saj zate, ne zame
čas prišel še ni, –
brž v ulj se povrni,
s sestrícami strni
se v gnézdece tóplo
in varno zaspí!

Kaj siliš, čebelica
dróbná, iz panja,
kaj vleče te venkaj
v burjo in mraz!
Saj bratec tvoj – têloh
še zimski sen sanja,
pod belo odejo
svoj skriva obraz.

Medvedek res prišel
je malce na dan,
a koj se je vrnil
nevoljen v svoj stan,
saj bilke še éne
ni našel zeléne,
zavit v kožušček
je légel zaspán.

Na vrtu sneženi
mož niti ne zméni
za sonce se zláto,
ki sije z nebá:
s klobukom na glavi
v kristalni opravi
se róga ošabno
mu, se krohotá.

FRANCE GUNA

SREČNO IN MEDENO 1991. LETO ŽELIMO VSEM ČEBELARJEM IN SODELAVCEM

IO ZČDS in
Uredništvo
